

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.

Za odnośnienie do domu dopłaca
się miesięcznie kop. 5.

**Na prowincji i w Cesar-
stwie:** rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 3.

Dziś: Nawr. św. Pawła.
Wtorek: Polikarpa B. M.
Środa: Jana Chryzostoma B.
Czwartek: Flawiana M.

KURIER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzi
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY DRUGI.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

Wschód słońca o godzinie 7-ej minut 54.
Zachód " 4-ej " 32.
Długość dnia godzin " 8 " 38.
Przybyło " 1 " —.

Wschód księżyca o godzinie 4 minut 19 r.
Zachód " 12 " 7 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 6.
Dziś o godzinie 2-ej po poł. zimna 10° R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz
garmentowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz kop. 20.

Nekrologia: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petitowy albo jego
miejsce pierwszy raz 10 kop.,
każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wy-
raz po 2 kop., każdy raz, ogłosze-
nie minimum 20 kop.

Nadesłane za jeden wiersz
garmentowy rs. 1.

Ogłoszenia do *Kurjera* przy-
jmuje także Biuro Rajchmana i
Frendlera, ulica Senatorska.

Piątek: Franciszka Salez.
Sobota: Martyny P. M.
Niedziela: Piotra Nolaszki.
Poniedziałek: Ignacego B.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Miłosza; jutro Skarbimira.
Zgromadzenia: Sesja zgromadzenia szczerkaczy. (Mieszka-
nie starszego przy ulicy Senatorskiej—5 po południu.)—Sesja
członków komitetu opieki nad plantacjami miejskimi. (Sala
sztańdardowa w magistracie—7 wieczorem.)—Posiedzenie człon-
ków komitetu budowy kanalizacji i wodociągów. (Lokal komi-
tetu przy ulicy Królewskiej—7 wieczorem.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-
Przedm. № 15—od 10-ej rano do 5-ej po południu.)—Wystawa
obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 8-ej
wieczorem.)—Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy.
(Nowy Świat № 27—od 10-ej rano do 7½ wieczorem.)—Wy-
stawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego.
(Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.
№ 66—od 10-ej rano do 4-ej po południu.)

Teatry: Wielki: dziś „Baron cygański”, oraz „Wieszczka
lalek” (z udziałem panny Heleny Cornalba); jutro „Rycer-
skość wieśniacza” (z udziałem pani Gini-Pizzorni i p. Fryde-
ryka Gambarelli’ego), „Rigoletto” (3-ci akt), oraz „Złoty cie-
leć”;—R o z m a i t o s c i: dziś „Oj, mężczyźni, mężczyźni”; ju-
tro „Bawidelko”;—M a ł y: dziś przedstawienie zawieszono; ju-
tro „Człowiek o stu głowach”, oraz „Węglarze”. (7½ wie-
czorem.)

— W kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprawiona
będzie jutro, o godz. 9-ej zrana, w kaplicy Matki Bożkiej
Częstochowskiej i ku Jej czci solenna wotywa. Po woty-
wie kapłan odprawiać będzie modlitwy, przygotowujące
pobożnych do godnego obchodzenia uroczystości Oczy-
szczenia N. Panny Marji, w dniu 2-im lutego przypad-
ającej.

— W dniu jutrzejszym, w kościele św. Franciszka Se-
rafińskiego (po-francuskańskim), odprawiona będzie o go-
dzinie 10-ej zrana solenna wotywa z wystawieniem N. Sa-
kramentu i procesją ku czci św. Antoniego Padewskiego.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Zatarg o wydalenie z Sofji korespondenta pism
francuskich, Chadourne’a, nareszcie w sposób zgodny
doczekał się załatwienia. W chwili, gdy głośnie ta
i w początkach swych dosyć groźnie zarysowująca
się sprawa zamierza spocząć na łonie potomości,
nie bez pozostawienia echa w dalszym stosunku mię-
dzynarodowym pomiędzy Francją i Bułgarią, należy
uprzątnąć sobie pokrótce przebieg historyczny wy-
padku. Gdy francuski *chargé d'affaires* w Sofji, p. La-
nel,awiadomił rząd bułgarski o zerwaniu stosunków
dyplomatycznych i zagroził żądaniem zezwolenia na
powrót Chadourne’a do Bułgarii i wynagrodzenia mu
strat poniesionych, rząd bułgarski odpowiedział od-
mownie, utyskując nad bezwzględnością, z jaką Fran-
cja wobec księstwa zachować się uważała tym razem
za właściwe.

Wówczas poseł francuski w Konstantynopolu, p.
Cambon, wręczył notę ministrowi spraw wewnętrz-
nych Saidowi baszy, uskarżającą się na bezprawie,
popelnione przez rząd bułgarski i powołującą się na
naruszenie przez to kapitulacji, których przestrze-
ganie jest obowiązkiem W. Porty zarówno w Turcji
samej, jak w lennem księstwie bułgarskiem. W. Por-
ta postanowiła pośredniczyć, jak mocarstwu zwierz-
niczemu przystało. Zażądała ona w Sofji przez swe-
go komisarza Reszyda beja objaśnień, skutkiem cze-
go dr. Wulkowicz, przedstawiciel dyplomatyczny
Bułgarii przy W. Porcie, doręczył Saidowi baszy me-
moriał, wyczerpująco sprawę Chadourne’a i stano-
wisko prawne rządu sofjskiego wykładający.

W. Porta zaproponowała teraz wielkorządczom so-
fjskim tekst odpowiedzi rządu bułgarskiego na pier-
wotną notę p. Laneli. Minister bułgarski spraw ze-
wnętrzych, p. Grekow, poczynił w proponowanym
tekście odpowiednie zmiany, poczem przesłał ją do
Konstantynopola, celem zatwierdzenia zmienionego
tekstu przez W. Portę i ewentualnego zapytania
Cambona, czy notę tej treści i formy przyjmują?
razie przyjęcia będzie ona urzędownie wręczona
p. Lanelowi i zakończy zgodnie całą sprawę. Ponie-

waż p. Cambon propozycję noty przyjął, doręczenie
jej w Sofji francuskiemu *chargé d'affaires* jest już
tylko spełnieniem prostej formalności.

Nota—jak dostatecznie wiadomo z depesz—przy-
znaje się imieniem rządu bułgarskiego do popelnie-
nia błędu formalnego przy wydaleniu Chadourne’a,
który tkwił w tem, iż nie uwiadomiono miejscowego
przedstawiciela Francji w drodze pisemnej o zadczy-
dowanie wydaleni. W przyszłości władze bułgar-
skie będą odpowiednio decyzyje komunikowały przed-
stawicielowi francuskiemu na piśmie i dopiero, gdy-
by zakwestjonowana osoba w oznaczonym terminie
nie opuściła Bułgarii, rząd przystąpiłby samoistnie
do wykonania swej uchwały. Francja odstąpiła ró-
wnocześnie od żądania zezwolenia na powrót Cha-
dourne’a do Bułgarii i wyznaczenia dlań wynagro-
dzenia.

W *Neue freie Presse* znajdujemy niezmiernie bar-
wny i dramatyczny opis pamiętnej batalii policzko-
wej w parlamencie francuskim. Wyjmujemy zeń
przynajmniej epizod kapitalny:

„Prezydent Floquet zażądał od Laura cofnięcia
uwiązających wyrazów, ale nie skończył jeszcze
rozpoczętego zdania, gdy minister spraw wewnętrz-
nych, Constans, zrywa się z fotelu, odpycha kolegów:
Ribota i Freycineta, którzy usiłują go powstrzymać,
po stopniach trybuny, po której Laur właśnie scho-
dził, raczej wzlatuje, niż pędzi, porywa go za kark i
daje mu dwa głośnie na całą izbę policzki, które na
obliczu Laura pozostawiają na długo błękitne smugi.
Legenda mówi, że p. Constans nie zadowolnił się
policzkami, ale dołożył jeszcze i dwukrotne kopnie-
cie nogą w stronę organizmu, używaną do siedzenia.
„Laur zbladł jak ściana, był on zupełnie oszołomio-
ny, nie próbował nawet się bronić, nie zawołał nawet:
„Jak silna pięść!”, jak niegdyś Talleyrand, otrzy-
mawszy sławny policzek od Maubreuilu.

„Dopiero gdy Laur zajął swe miejsce, wybuchnął
złorzeczeniami, wołając między innymi bez przerwy:
„Assasin!” (morderca). Zająście dało naturalnie hasło
do ogólnego zamieszania i wrzawy. Podczas gdy bu-
lanżyści ze swych najwyższych ław śpieszyli na po-
moc swemu biednemu towarzyszkowi, tenże machał ręk-
kami w powietrzu na prawo i na lewo, trafiał niemi
kogo potrzeba i nie potrzeba, przyczem rozrzucił po
sali wszystkie swoje notaty, a wreszcie leżący na
pulpicie leksykon. Księga trafiła w czoło deputowa-
nego Mira, odbiła się o głowę woźnego i spadła na
ręce pracującego stenografa. Ironja losu chciała, że
był to „Manuel de droit parlementaire” (Podręcznik
prawa parlamentarnego) Eugenjusza Pierre’a.

„Prezydent Floquet kazał przynieść kapelusze
i wsadził go na głowę, podczas gdy w izbie wrzała
straszalna kampania na słowa i pięści. Wedle regu-
laminu, nakazał on deputowanym cofnąć się do
swoich sekcji; teraz więc zaczęto się tłoczyć gorą-
czkowo do wyjść, podczas gdy rząd pozostał w sali.
Constans siedział znowu pomiędzy Ribotem i Frey-
cinetem, przyjmując powinszowania wielu republi-
kanów, a nawet kilku członków prawicy i eksbulan-
żysty Mermeixa.

„W pobliżu ław bulanżystów spostrzegł stary ale-
jary deputowany z południa Delpuch, wychodzący
z sali, kilka nienawistnych sobie fizjognomij i rzekł
pogardliwie a głośnie tak, że go usłyszano: „Oto
banda bulanżerowskich rzeźmieszków!”

— Co pan powiedział? rzeźmieszków?—grzmi
Castellin.

— A tak: rzeźmieszków, rzeźmieszków!—odpo-
wiada Delpuch, a pięść jego w sposób najnieudelika-
tniejszy spada na prawy policzek Castellina.

— Poszłę panu mych świadków—wyje ten o-
statni.

I istotnie przystępują za chwilę do Delpuch’a
w roli świadków Castellina: deputowany Dumontel i

jeden z redaktorów *Intransiganta*, Maurycy Monté-
gut. Delpuch zapalał właśnie papierosa. „Zwróć-
cie się panowie do Reinacha”—odparł opryskliwie,
a gdy nie chciał wskazać drugiego świadka, powsta-
ła sprzeczka, wśród której Delpuch obu bulanżystów
posłał do diabła. „Tak, tak, *allez vous faire fiché*,
obydwaj, albo trzech was, albo czterech, albo dzie-
sięciu, dwudziestu, czterdziestu, jeżeli was jeszcze
jest czterdziestu!”

„Kwestorowie i strażnicy pałacowi wmieszali się
w kłótnię, aby zapobiedz nowym bójkom. W tejże
samej chwili jednakże w innej stronie sali wywiąza-
ło się niemniej tragiczne zajście: Bulanżysta Bou-
deau usłyszał, że dziennikarz Wamps w rozmowie
z kilkoma deputowanymi uczynił jakąś uwagę o bu-
lanżystach, którzy nie umieją zachować się przy-
zwyczajnie.

— Będziemy hałasowali ile nam się podoba —
wtrcił na tę uwagę Boudeau i rozkazuje panu zam-
knąć usta, gdyż tu latają policzki!

— Masz pan z nich zaraz jednego!—i p. Boudeau
w okamgnieniu odebrał to, czem groził.”

Br. Z.

Wodociągi białostockie.

(Korespondencja własna *Kurjera Warszawskiego*.)

Białystok, d. 21-go stycznia.

Jednej z najdotkliwszych potrzeb miasta po
wielu latach oczekiwania stało się zadosyć: Od
wczoraj zaczął tu funkcjonować wodociąg miejski,
mający dostarczać miastu, zdanej do wszelakiego
użytku wody, filtrowanej sposobem naturalnym, za
pomocą przepuszczania poprzez szereg odpowiednich
warstw ziemnych, w jakie brzegi Supraśli, rzeki,
z której w punkcie o wiorst siedem od Białegostoku
odległym, ma być właśnie woda czerpana, obfitują
pono podostatkiem.

Wykonawcą a zarazem głową spółki kapitalistów
jest inżynier-technolog, Altuchow, ten sam, który
wraz z innymi specjalistami bawił był w Warszawie
czas jakiś w charakterze członka pod prezydencją
profesora Sokolowa zostającej komisji, która w r.
1889-ym odbywała rewizję kanalizacji miejskiej.

Doprowadzenie do skutku projektu zaopatrzenia
miasta w wodę, długi szereg lat w sferze li tylko po-
bożnych życzeń pozostającego, projektu, który wiele
a wiele tragi-komicznych faz był przeszedł, oraz wie-
le krwi popsuł zarówno inicjatorowi, jak i jego za-
śniedziałym w rutynie i konserwatyzmie oponentom,
radnym miasta, Białystok w całości zawdzięcza by-
łemu prezydentowi swemu, p. Fr. Malinowskiemu,
energji jego i wytrwałości. On to właśnie po wielu
bezsukcesyjnych próbach, na mocy przebojem wywal-
czonego niemal pełnomocnictwa od rady miejskiej,
zawarł w marcu 1890-go r. kontrakt z p. Altucho-
wym, w myśl którego ostatni zobowiązał się w prze-
ciągu najdalej lat dwóch, kosztem własnym lub odpo-
wiedniego towarzystwa, zbudować na przestrzeni dzie-
sięciu na początek wiorst w obrębie miasta wodociąg-
gi, mogące dostarczyć wody niemniej nad 100,000
wiader dziennie.

Miasto zaś ze swej strony, dając p. A. siedmdzie-
sięcioletnią na prawo eksploatacji wodociągu konce-
sję, poręczyło mu 30,660 rs. rocznego dochodu *bruto*-
to, zobowiązując się do dopłacenia brakującej któ-
regokolwiekby roku sumy.

Nie uprzedzamy przyszłości. Jeśli woda okaże
się w rzeczy samej dobrą, a urządzenie całe odpo-
wiednie wszelkim wymaganiom, pijmy wodę na
zdrowie, kapmy się częściej niż mogliśmy dotych-
czas, polewajmy ulice, którego to zbytku Białystok
nie zaznał, niestety, dotąd nigdy jeszcze, słowem,
używajmy co i jak się zmieści, by, łącząc pożyte

czne z przyjemnem, wyznaczone nam 6 milionów z okładem wiader rocznie zużywać koniecznie.

Doniosły pożytek, jaki nam obiecuje przedsiębiorstwo pod względem higienicznym, niemińszym też być może i z innych względów. Fabryki nasze, mając podostatkiem wody miękkiej a taniej (pół rs. za sto wiader wody w przeciągu pierwszego dziesięciolecia istnienia koncesji, następnie zaś stopniowo coraz taniej), odczuja to jako producenci najprędzej, a wraz z nimi i cały ogół konsumentów sukna, kortów itp. wyrobów przemysłu. Urządzone zaś na odległość 50-iu sążni jeden od drugiego krany pożarne, mające bezpłatnie dostarczać wody, bijącej na wysokość drugiego piętra, w razie nieszczęścia oddać mogą nieraz miastu i jego mieszkańcom nieocenioną przysługę.

Tak z tych przeto, jak i z wielu innych względów na rzecz się zapatrując, śmiało możemy zaprowadzenie w Białymstoku wodociągów nazwać inowacją pomnikową, która imię inicjatora jej, p. Malinowskiego, w pamięci białostoczan na długo utrwali.

Fr. Gliński.

Odpowiedź.

Z powodu ostatniego konkursu w Towarzystwie sztuk pięknych, niezależnie od sprawozdania, uczyniliśmy krótką wzmiankę o zapożyczaniu tematów w formie niezawsze aprobowanych pożyczek koleżeńskich.

Wzmiankę tę naszą, o ile była pod adresem autora „Nabożeństwa świątecznego”, p. Jasińskiego, tenże, wspólnie ze swoim obrońcą, p. A. Br., usiłował zakwestjonować; w szeregu jednak „argumentów” więcej znaleźliśmy wymysłów, aniżeli dowodów, to zaś, co w tym steku inwektyw pozor dowodu mieć mogło — okazuje się niezgodnem z prawdą.

Oto, co pisze do naszej redakcji zainteresowany w tej sprawie artysta-malarz, Wacław Szymanowski:

*

W n-rze porannym *Kurjera Warszawskiego* z dnia 12-go b. m. zakończenie artykułu o konkursie malarzkim, dotyczące p. Jasińskiego, zostało bez mojej wiedzy i woli napisane (istotnie, pomimo iż redakcja nasza pozostaje z artystą w bliskich stosunkach, w sprawie tej z nim się zgoda nie komunikowaliśmy; *przyp. red.*). Odpowiedź p. Jasińskiego w *Kurjerze Codziennym* z d. 17-go b. m. wpadła mnie w zdumienie. Zmuszony jestem zatem rzecz całą wyjaśnić.

P. Jasiński, twierdząc, że nie znał pomysłu mojego obrazu, że nie widział szkicu, *mija się z prawdą: nie tylko dawno wiedział o myśle* — który, jak dobrze mówi w liście swoim, nie stanowi jeszcze o wartości obrazu, *ale znał pierwszy mój szkic*. Szkic ten egzystuje od lat 7-miu.

Kiedy go widział, wyluszczać tu nie miejsce. I tak zażducho publicznie o tem mówiono.

Pan Jasiński otrzymał odemnie prywatnie list bardzo obszerny — pozostawiam jego woli drukować go lub nie.

Pana A. Br. nie znam i znać nie chcę; pokazał się w swoim artykule co najmniej nielogicznym. Nie wierząc niby w mój udział w artykule, poruszającym całą tę sprawę, on właśnie, z poza płotu zręczności swej dziennikarskiej rzuca na mnie i na redaktora *Kurjera Warszawskiego* niskie insynuacje i podejrzenia, nie wysłuchawszy wcale drugiej strony interesowanej i nie znając wszystkich szczegółów. Niechaj każdy uczciwy człowiek sąd o tem wyda.

Wacław Szymanowski.

Menachjam, 21-go stycznia.

Niepoehlebny zyciorys.

Wiktor Hugo, owa nietykalna sława Francji, uważana wśród swoich za rodzaj sztandaru narodowego, ku czemu znana chętnością i szowinizm współrodaków poety nie mało się przyczyniły, znalazł, i to na własnym gruncie, biografa, który go w najciemniejszych odmalował kolorach.

„Wiktor Hugo” Edwarda Biré, postać to w wysokim stopniu niesympatyczna.

Próżność i egoizm, zarozumiałość i bezmierne przesadzanie wartości dzieł własnych, oto są wady, które na każdej stronie nowego zyciorysu poety biją w oczy.

Biré kilka lat czasu poświęcił na zebranie materiału do dzieła swego i pomieścił go w trzech obszernych tomach, jakkolwiek przedmiotu nie wyczerpał, biografia bowiem jego sięga zaledwie do r. 1852-go.

Czytelnikowi dzieła tego trudno nie uwierzyć, iż poeta skąpy był, na zysk chciwy, dla przyjaciół mało wylany, dla nieprzyjaciół nienasycony w zemście, do której każda chwytal sposobność i że w sprawie wzmożenia rozgłosu

swego i sławy przed żadnym środkiem, kłamstwem nawet, nie cofał się nigdy. W późniejszym nawet wieku nie wahał się prac swoich młodzieńczych puszczać w świat porawionych i uzupełnionych, usiłując tą drogą wmówić w czytelnika, iż skończonym odrazu urodził się poeta.

Na dokumentach niezaprzeczonej autentyczności dowiódł Biré, iż Wiktor Hugo, aby sobie stworzyć legendę własną, starał się zawsze o wprowadzenie w błąd potomnych, a to tak dobrze przy pomocy wyspanych z palca wieści o sobie, jak i przekręcanych, dopełnianych i ze zmienioną datą podawanych szczegółów z życia swego, jednym słowem, zmyśli w nim reklamy równał się potężne jego talentu.

O wszystkim tem zdarzyło nam się słyszeć i czytać niejednokrotnie, pierwszy wszakże Biré zadał sobie trud poparcia każdego zarzutu szeregiem niezbitych dowodów.

Od chwili, gdy poeta po za działalnością swoją autorską wystąpił na arenie życia publicznego, przybył mu cały szereg wrogów, ludzi, których jednego po drugim zawodził i dotykał i niewiadomo, na czemby się to było skończyło, gdyby nagły rozkaz wydalenia go z kraju, otaczając go aureolą ofiary, nie uczynił był z niego osoby świętej niemal, nie podlegającej krytyce.

Raz zyskanej tym sposobem wziętości nie stracił poeta i po powrocie do kraju, z chwilą upadku drugiego cesarstwa. Nieprzyjaciele jego stanowczo broń złożyli, zewsząd otoczono go kadzidłem chwały i czcigi, która po śmierci pisarza zamieniła się wprost w ubóstwienie.

Gdzieniegdzie wprawdzie odzywały się głosy, starające się sławę poety do właściwych sprowadzić granic, aż Biré wreszcie podjął się dowieść, iż tak w życiu publicznym, jak prywatnym oceniono go znacznie po nad wartość.

Miedzy innemi, surowemu bardzo poddaje sądowi zyciorys poety „*Victor Hugo raconté par un témoin de sa vie*”, jak wiadomo, skreślony przez żonę pisarza, a pełen fałszywych i z umysłu spaczonych szczegółów.

Wspomina dalej Biré, iż Wiktor Hugo w r. 1845-ym przesłał jeden egzemplarz powieści „*Notre Dame de Paris*” królowi Fryderykowi Wilhelmowi IV-mu wraz ze służalczą dedykacją.

Zadaleko się zapewne posuwa biograf, zarzucając poecie plagiaty, nie ulega wszakże wątpliwości, iż tak w powieściach swoich, jak i dramatach nie zawsze trzymał się prawdy, i gdy mu to dogadzało, bez wahania nagiął historję do celów swoich.

Cokolwiekby jednak dałoby się o człowieku powiedzieć, w autorze „*Legendy wieków*” ludzkość i cywilizacja posiadały umysł, który na długie czasy potęgą blasku swego przyswiecać będzie. Pamięć wad osobistych, jak cień się rozwieje, zostaną jeno dzieła wielkiego poety.

Przywilej to i najwyższa nagroda genjuszów.

(=)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

== Ministerjum spraw wewnętrznych na przedstawienie głównego zarządu więziennego, oznaczyło normę podatku transportowego w 10-iu guberniach Królestwa Polskiego na kop. 20 od dymu miejskiego i wiejskiego; jeżeli zaś w jednej i tej samej nieruchomości znajduje się więcej kominów, wyprowadzonych nazewnątrz budynku, to od każdego komina oddzielnie po kop. 20. To ostatnie dopiero zastosowano od 13-go stycznia r. b., gdyż dotychczas płacono ogółem po kop. 20 od każdej nieruchomości wiejskiej lub miejskiej; lecz ponieważ osiągnięta w ten sposób suma nie wystarczała na pokrycie wydatków przesyłki aresztantów i włóczęgów po liniach nieetatowych w Królestwie Polskiem, oraz odsyłania do miejsc pochodzenia wysłuszonych policjantów z kontyngensu warszawskiego, podatek ten, zwłaszcza w miastach, powiększono. Rozdzieleniem potrzebnych sum podatkowych zajmą się naczelnicy powiatów i prezydenci miast.

== *Nowosti* donoszą, iż posiedzenia komisji, której powierzone zostało dokonanie rewizji i konstytucji finlandzkiej, rozpoczną się w d. 27-ym b. m. W komisji prezyduje członek rady państwa Bunge.

== Dzienniki petersburskie donoszą, iż zarząd kolei południowo-zachodnich wystąpił do władzy z projektem zbudowania odnogi kolejowej do Żytomierza.

== Korespondent nasz z Łodzi pisze pod d. 23-im b. m.: „Delegat komitetu centralnego w Petersburgu Towarzystwa przemysłu i handlu, p. Bielów, o wyjeździe którego ztąd do Sosnowic donosiliśmy, we środę ubiegłą, powrócił znów do Łodzi. Tu p. B. użytkował cały czas na czerpanie materiałów statystycznych, przemysłu okręgu łódzkiego dotyczących, z miejscowego oddziału Towarzystwa przemysłu i handlu, w biurze którego, jak sam mówi, znalazł wzorowy porządek, wielką obfitość danych pożytecznych i ogromną pomoc do wywiązania się z zadania w referacie swoim sprawozdawczym z tej wycieczki. Delegat petersburski nie poprzestaje wszelako na samych materiałach gotowych, lecz stara się nadto sam je gromadzić ze spostrzeżeń i obserwacji, do jakich obszernie pole da mu zwiedzanie fabryk

osobiście. Wizytację taką rozpoczął już p. Bielów słusznie od największych zakładów przemysłowych Łodzi, Scheiblerowskich, a dopełnił jej także w fabryce pp. Heinzla i Kunitzera w Widzewie. Po powrotnym, trzydniowym w mieście naszym pobycie, p. Bielów wyjechał w piątek wieczorem do Warszawy i Petersburga, ztąd uda się do Moskwy, gdzie zwiedzi znów wszystkie ważniejsze zakłady przemysłowe tamtejsze. Za trzy tygodnie zaś po raz trzeci i ostatni przybędzie do Łodzi i zapozna się ostatecznie z większymi i mniejszymi fabrykami nie tylko miejscowymi, lecz i pabianickimi, zgierskimi, a nawet rękodzielniczymi w osadach przemysłowych okolicznych. Tak posiadłszy całkowity materiał i sformułowałwszy wnioski swoje, względnie do okręgu fabrycznego łódzkiego, p. Bielów podaży w tym samym celu do Sosnowic powtórnie i do Warszawy. W połowie marca więc dopiero mniej więcej dowiemy się o rezultacie ważnej misji delegata petersburskiego.

== Wyplata należności, przypadających mieszkańcom miast, osad i wiosek za udzielanie pomieszczeń dla wojska, dotychczas w guberniach Królestwa Polskiego ciągnęła się dość długo i obliczana była w stosunku półrocznym. Najwcześniej otrzymywano należność po upływie półroczu, co wszakże uznane zostało przez władze, zwłaszcza dla uboższej ludności, za nader niedogodne, gdyż za ten sam lokal lub pomieszczenie od osób prywatnych zwykle pobiera się zapłatę za góry. Z tego powodu kilka zarządów gubernjalnych w Królestwie Polskiem postanowiło przyspieszać obrachunki i samą wyplatę w ten sposób uprościć, by pieniądze wypłacane były w magistratach i w zarządach gminnych, zamiast w kasach powiatowych.

== *Warsz. Dniwn.* pisze, że z raportu, przedstawionego p. prezydentowi miasta przez naczelnika wydziału kas w magistracie o rezultatach działalności 7-ej komisji rewizyjnej, wyznaczonej do sprawdzania deklaracji, złożonych o dochodach z nieruchomości m. Warszawy w 4-ym okręgu podatkowym, okazuje się, że komisja sprawdzała na miejscu dochody z 338-iu nieruchomości, z których ogólna suma dochodu ryczałtowego przewyższa dochód, obliczony w r. 1881-ym, o 141,697 rs. i że z liczby owych 338-iu nieruchomości komisja uznała za dookładnie wykazany dochód tylko w 66-ciu domach, co do reszty zaś wykazany w deklaracjach dochód nie jest zgodny z rzeczywistym. Miedzy innemi w trzech tylko domach wykryto 47 lokalów mieszkalnych, nie wykazanych przez właścicieli nieruchomości.

== W ciągu ubiegłego miesiąca grudnia z gubernji łomżyńskiej, przeważnie zaś z powiatów: szczuczynskiego i kolneńskiego, emigrowało do Ameryki 28 osób, w liczbie których, jak pisze *Warsz. Dniwn.*, dwaj tylko żydzi, reszta zaś katolicy. Objaw to tem smutniejszy, że emigrują ludzie w sile wieku, mający lat od 20 do 40-tu, tj. najzdolniejsi do pracy.

== Z Kijowa piszą do gazety *Nowosti*, że obecnie w więzieniu kijowskiem znajduje się grupa emigrantów brazylijskich z Królestwa Polskiego, którzy pod strażą odesłani zostali do swojego kraju. Są to przeważnie rzemieślnicy, kowale i cieśle. Do Marysji dojechali oni na własny koszt, ztamtąd konsul ruski wysłał ich do Odessy, a z tego miasta, dzięki staraniom Towarzystwa dobroczynności, odesłani zostali pod strażą na miejsce pochodzenia. Emigranci kłopotą się bardzo o to, jak się urządzić po powrocie do domu i liczą na to, że w Warszawie dobrać ludzie nie odmówią im swojej pomocy. W Kijowie otrzymali oni zasiłek pieniężny. Wszystkich emigrantów jest 26-ciu, samych mężczyzn.

== W dzisiejszej *Gaz. Polic.* zamieszczono, co następuje: „Ponieważ karety oraz inne ekwipaże z remiz nader często jeżdżą po mieście zbyt szybko, nieostrożnie i wogóle stangreci nie zachowują obowiązujących przepisów o jeździe, przeto, w celu usunięcia tych niewłaściwości i ułatwienia policji nadzoru, uznałem za konieczne podciągnąć rzeczne ekwipaże pod ogólne przepisy wydane dla doróżkarzy; polecam więc pp. komisarzom cyrkulowym zobowiązać przez deklaracje wszystkich właścicieli remiz, aby dla powozów i karek swoich niezwłocznie nabyli numera, które mają być przybite na każdym ekwipażu, na przedniej części koźła, stangretów zaś powinni zaopatrzyć w świadectwa, ustanowione na prawo powożenia w mieście; nadmieniam, że po numery i świadectwa należy się zgłaszać do I-go wydziału mojej kancelarii najpóźniej do dnia 13-go lutego r. b., po upływie zaś tego terminu ekwipaże z remiz zostaną przewidziane, a stangreci będą poddani egzaminowi ze znajomości właściwych przepisów o jeździe.”

== W myśl odezwy p. prezydenta w przedmiocie odróżniania majstrów cechowych od rzemieślników nie należących do cechów, polecono, jak donosi *Gazet. Policijna*, urzędowi starszych zgromadzeń rzemieślniczych, aby na szyldach członków tych zgroma-

deń były zamieszczane wzmianki, że są „majstrami cechowymi”, a to w celu, aby nie tylko rodzice i opiekunowie, oddający dzieci do terminu, lecz i osoby zainteresowane miały możność, w razie potrzeby, do kładnego orjentowania się, do jakiego mianowicie majstra przychodzi. Policja ma dopilnować, aby na szyldach rzemieślników, niezapisanych do cechu, powyżej nadmienionych napisów nie było.”

— Z powodu słabości zdrowia pomocnik oberpolicmajstra m. Warszawy, generał-major Polenow, został uwolniony od sprawowania obowiązków pod względem zewnętrznego nadzoru nad powierzoną połową miasta, wskutek czego nadzór nad cyrkulacją: 7, 8, 9 i 10-ym powierzony został starszemu urzędnikowi do szczególnych poruczeń, r. st. Chrzanowskiemu; nadzór nad pozostałymi cyrkulacjami: 1/11, 2/3, 4, 5/6 i 12-ym pozostaje nadal przy drugim pomocniku oberpolicmajstra, pułkowniku Andzaurowie.

— Przełożoną pierwszego gimnazjum żeńskiego mianowano baronową Olę von Klödt, dotychczasową damę klasową gimnazjum drugiego.

— W dniu wczorajszym w instytucie głuchoniemych i ociemniałych odbyło się posiedzenie członków kasy pożyczkowej nauczycieli tej instytucji. Kasa posiada kapitału 5,560 rs., zaś dywidenda za rok ubiegły wynosi 5 1/4%. Do zarządu kasy wybrani zostali pp.: Juliusz Statler prezesem, Władysław Nowicki kasjerem i Józef Lenartowicz buchalterem; do komisji rewizyjnej zaś pp. Henryk Trojanowski i Julian Makowski.

— Jutro, o godzinie 7ej wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego p. Edmund Jankowski zakończy szereg pogadek pomologicznych, mianych w ciągu kilku miesięcy. Treść tej ostatniej pogadanki jest następująca: wyrób jabłeczniaka z demonstracją przyrządów i okazów; objaśnienie co do wyrobów suszonych owoców i warzyw przez p. Stanisława Perkowskiego w Kornelinie, zakład dla Muzeum Towarzystwa ogrodniczego nadeszły próby, wreszcie ogólny rzut oka na obecną w kraju hodowlę owoców.

— Posiedzenie roczne zarządu oddziału przytułków dla biednych, wychodzących ze szpitali, odbędzie się jutro, o godzinie 7ej wieczorem, w gmachu przytułków przy ul. Dzielnej nr. 67-my.

— W dniu wczorajszym Wisła stanęła pod Warszawą na całej szerokości.

— W dniu wczorajszym w kościele św. Krzyża J. E. ks. biskup Ruskiewicz wyświęcił na księdza mszalnego, diakona Jana Trompetelera, wychowanka warszawskiego seminarjum duchownego.

— Dnia wczorajszego przybył z Petersburga profesor dr. Opęchowski, który, jak to już donosiliśmy, obejmuje jeszcze w b. m. katedrę chorób wewnętrznych uniwersytetu charkowskiego i zarazem naczelny kierunek nad kliniką terapeutyczną tegoż uniwersytetu. Urodzony w gub. kijowskiej, prof. Opęchowski kończył szkoły w Warszawie, studia uniwersyteckie w Kijowie, następnie zaś bawił lat kilka w celach naukowych w Berlinie, Strasburgu, Londynie i Paryżu. Powołany z Dorpatu do Petersburga na pomocnika zmarłego dra Ejchwalda, długoletniego dyrektora instytutu klinicznego, dr. Opęchowski był przez lat pięć tamże docentem. Przeprowadzone z nader pomyślnym skutkiem kuracje ks. biskupa Awdziejewicza i księcia Wołkońskiego zjednały wkrótce profesorowi głośnie imię w świecie lekarskim Petersburga, nader zaś ujmujące obejście — rzetelne sympatie w kołach towarzyskich, które, jak nam piszą z Petersburga, z niemalym żalem żegnały prof. Opęchowskiego. W kołach urzędowych ministerjum oświaty panuje podobno przekonanie, że stanowisko, które prof. Opęchowski obecnie zajmuje, jest przejściowe i że powrót jego do Petersburga wkrótce wielce jest prawdopodobny.

— W dniu wczorajszym wyjechali: nowo mianowany prezes lubelskiego sądu okręgowego rz. r. st. Kowalewski do Lublina, szambelan Rodryg hr. Potocki do Chrzastowa, wiceprezes sądu okręgowego rz. r. st. Prozorow do Suwałk; przyjechali zaś: wicegubernator rz. r. st. Sewastjanow z Lublina i prezes sądu okręgowego piotrkowskiego rz. r. st. Potulow z Piotrkowa.

— JE. ks. Wincenty Chościak-Popiel, arcybiskup archidiecezji warszawskiej, wyjechał do Krakowa.

— Ś. p. Kołomyjski.

W Płocku zmarł w tych dniach członek tamtejszego sądu okręgowego, ś. p. Ludwik Kołomyjski.

Rozpocząwszy urzędowanie w r. 1843-im, zmarły urzędował kolejno w Pułtusk i w Płocku, i w tem ostatnim mieście zastała go w r. 1876-ym reforma sądowa na stanowisku prokuratora trybunału cywilnego, z której to posady, przy organizacji nowych

sądów, przeszedł na sędziego i odtąd pracował poważnie w wydziale hipotecznym.

Człowiek uczynny, uprzejmy i zacny, urzędnik doświadczony i pracowity, sędzia uczciwości nieskazitelnej, ś. p. Kołomyjski zjednał sobie w mieście ogólny szacunek i sympatję.

Wyrazem tych uczuć był żal powszechny, zbudzony wieścią o jego zgonie i liczny orszak żałobny, który odprowadził zwłoki zmarłego na miejsce wiecznego spoczynku.

— Z teatru.

* Na wczorajszym przedstawieniu „Bawidełka” Lubowskiego teatr Rozmaitości był znowu zapelniony.

Po trzecim akcie panna Helena Marcellówna, grająca doskonale rolę Hanny, otrzymała od publiczności kwiaty i kosz żywych kwiatów i egzotycznych roślin w kształcie trzech rogów obfitości, złożonych w całość piramidalnie, napelnionych różami i różnokolorowym bżem.

Owaej towarzyszyły rzesiste oklaski, wywoływano artystkę z zapalem.

Następne przedstawienie „Bawidełka” jutro po raz 13-ty.

* „Człowiek o stu głowach” i „Węglarze” cieszą się w teatrze Małym rzetelnym powodzeniem.

Na wczorajsze jedenaste z rzędu przedstawienie tych sztuk zabrakło biletów na kilka godzin przed rozpoczęciem widowiska.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim operetka „Baron cygański” i balet „Wieszczka lalek” (występ panny Cornalba), jutro „Moc przeznaczenia” (występ pani Gini-Pizzorni i Gambarelliego).

* Teatr Rozmaitości daje dzisiaj komedję Zalewskiego „Oj mężczyźni, mężczyźni”, jutro zaś „Bawidełko” Lubowskiego.

* W teatrze Małym jutro krotoczwila „Człowiek o stu głowach”.

Widowisko rozpoczyna „Węglarze”.

* Na scenie teatru Wielkiego odbywają się pełne próby z opery Moniuszki „Beata”, której wznowienie naznaczono na nadchodzącą sobotę.

* W operze naszej wystąpić ma kilkakrotnie p. Pizzorni, znany tenor włoski.

Pierwszy występ odbędzie się w „Żydówce”.

* Wkrótce wznowiona ma być od lat dwóch niegrana operetka Sulivana „Mikado”.

* Tragedja w 5-u aktach Wincentego Rapackiego p. t. „Histrjoni” przeznaczona została dla teatru Wielkiego.

* Repertuar jednoaktowych utworów powiększą wkrótce: komedja Zygmunta Przybylskiego „Schadzka” z udziałem panny Barszczewskiej, pp. Szymanowskiego i Frenkla, oraz „Ona ma kogoś” komedja Franciszka Lanciego, w której wystąpią panie: Barszczewska i Gilska, pp.: Frenkiel, Szymanowski, Prażmowski, Krogulski i Żybski.

Z pierwszej próba czytana już się odbyła, z drugiej odbył się ma w tym tygodniu.

* Personel baletowy zajęty jest obecnie próbami z nowego divertissement układu p. Władysława Przedpeńskiego, które ujrzymy na jego poranku benefisowym.

* Onegdajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 504, Rozmaitości 514, Małym 530, w cyrku 463; wczorajszego wieczora: w Wielkim 417, Rozmaitości 597, Małym 533, w cyrku 560; na czwartej maskaradzie w salach: reutowych i teatru Wielkiego 508.

— Po raz czwarty.

Zwołane na wczoraj zebranie ogólne uczestników kasy pożyczkowo-wkładowej urzędników kolei nadwiślańskiej i tym razem do skutku nie doszło.

Na 755-iu uczestników kasy przybyło tylko stu, podczas gdy dla prawomocności zebrania winna być połowa ogółu uczestników.

Wobec tego postanowiono zebrać się powtórnie d. 16-go lutego, o godz. 1-iej, w kancelarii zarządu kolei.

Zarząd kasy spodziewa się, że uczestnicy w dostatecznej liczbie przybędą i że to piąte z kolei zebranie przyjdzie do skutku.

— Kolonje letnie.

Grono osób, zajmujących się losami instytucji, która już tyle pożytku przyniosła uboższej dziatwie, a upoważnionych do zbierania składek na rzecz jej, zawczasu już zaczyna się krzątać około zorganizowania kolonij w r. b.

W tym celu zwraca się ono za pośrednictwem pism do ziemian naszych z prośbą o wczesne nadsyłanie wiadomości, dotyczących miejscowości, w którychby latem r. b. uboga dziatwa warszawska na świeżem powietrzu przebywać mogła.

O nadsyłanie takich wiadomości (pod adresem dra S. Markiewicza, Miodowa nr. 3) proszone są także te osoby, u których na wsi w ubiegłym sezonie letnim, kolonje dzieci były urządzone.

— Nowa parafia.

Z powodu znacznego wzrostu ludności jest zamiar

utworzenia jeszcze jednej parafii, ku czemu projektuje się dwa kościoły: po-augustjański św. Marcina i po-bernardyński św. Anny.

Przy oznaczaniu granic nowej parafii projektuje się zmienić podział innych, a mianowicie: św. Jana, św. Antoniego, św. Krzyża, Wszystkich Świętych i Narodzenia N. Panny Marii.

Jak nas zapewniono, utworzenie nowej parafii ma nastąpić z wiosną r. b.

— Elektryczność w Warszawie.

Z pomiędzy wszystkich dość licznych projektów urządzenia stacji centralnej i oświetlenia części miasta, położonej wokół placu Teatralnego, elektrycznością, jednym z poważniejszych będzie projekt tutejszego Towarzystwa gazowego.

Zamierza ono wybudować własną stację centralną na ulicy hr. Kotzebuego, naprzeciwko stacji telegrafu, ku czemu plac potrzebny nabyty został od domu bankierskiego H. Wawelberga w Warszawie.

Ponieważ Towarzystwo gazowe posiada wyłączność oświetlania ulic, kontraktem na szereg lat zawarowaną, w projekcie więc swoim deklaruje, że co rok dokona na 5-ciu wiorstach ulic Warszawy zamiany światła gazowego na elektryczne.

W ten sposób miasto nasze zmieniłoby dość szybko dotychczasowy swój sposób oświetlenia, na tak upragniony nowy.

Koszt stacji centralnej obliczono na 600,000 rs.

Z początku przewiduje się, że siła machin i ustrój stacji dozwoli na dostarczenie 5,000 lamp żarowych o sile 16-tu świec normalnych; cena lampy na godzinę wyniesie 3 kop.

Przewiduje się też pewien rabat dla tych konsumentów, którzy zużyją więcej aniżeli 800 godzin światła rocznie.

Tym sposobem cena oświetlenia na godzinę wyniesie, zwłaszcza dla magazynów i w zakładach przemysłowych, mniej aniżeli 3 kop. na godzinę, i zbliży się do cen oświetlenia gazowego, przewyższając go znacznie pod względem zdrowotnym.

— U wioślarzy.

Silny mróz wczorajszy zatrzymał w domu dość znaczną liczbę dzieci, które w zwykłych warunkach zbierają się nader licznie na zabawach dziecięcych w Towarzystwie wioślarskiem.

Nieliczna garstka milusińskich, jaka się zebrała wczoraj, bawiła się pod kierunkiem p. Olszewskiego w różne gry, a następnie wykonywała ćwiczenia gimnastyczne.

Gospodarz lokalu, p. Kiltynowicz, zamierza urządzić w dniu 1-ym lutego, w poniedziałek, wieczornicę z udziałem dam, która prawdopodobnie będzie równie udana, jak i ostatnia wieczornica mężka.

Niebawem również rozpoczyna się przedstawienia teatralne pod kierunkiem p. Piotrowskiego, a afisz pierwszego wieczora dramatycznego projektuje trzy jednoaktówki: „Lekeja śpiewu” Szobera, „Reprezentant Müller i spółka”, Koziebrodzkiego i „Moja córeczka” Labiche’a.

— Śniegi.

W dniu onegdajszym, gdy u nas panowała pogodna i mroźna aura, na przestrzeni pomiędzy Granicą i Częstochową spadły obfite śniegi.

Przy temperaturze 5° R. nizej zera w okolicy tej ustaliła się wyborna sanna.

— Upadłość.

W uzupełnieniu wiadomości o znacznej upadłości jednej z największych fabryk w Zgierz, korespondent nasz łódzki donosi, że w sumie pasywów, dosięgającej 800,000 rs., zainteresowane są głównie: pewna firma bankierska w Warszawie na przeszło 300,000 rs., jeden z przemysłowców łódzkich na 100,000 rs., przedsiębiorca wełny czesankowej w Częstochowie na 500,000 rs. z górą i bank handlowy łódzki na 60,000 rs.

Podobno fabryka upadła reguluje wszystkie swoje interesy, wskutek czego działalność jej nie ma ulegać zawieszeniu, ani przerwie.

Byłoby to bardzo pocieszające dla 400 kilkudziesięciu robotników, których dotychczas zatrudniały pomienione zakłady przemysłowe.

— Ofiary mrozu.

Noey wczorajszej w pobliżu koszar mirowskich podniesiono jakąś młodą kobietę, nędznie ubraną, z dzieckiem przy piersi. Nieznajoma, w stanie bezprzytomnym, przemarzniętą, umieszczono wraz z dzieckiem w szpitalu św. Ducha.

Podniesiona na ulicy żebraczka, Klara Zielińska, po odprowadzeniu do aresztu policyjnego, niebawem życie zakończyła.

— Rabunek.

Na dworcu kolei petersburskiej, do przybyłej Eleonory Janosowej zbliżył się jakiś drab, zapytując, czy nie może jej w czem dopomóc.

Janosowa, nie znając Warszawy, chętnie przyjęła pomoc, prosząc o zaprowadzenie na ul. Brukową.

Łotr odprowadził naiwną kobietę w kierunku Szmulowizny i tam w ustronnem miejscu zabrał przemocą woreczek z kilku nastu rublami.

Dzięki natychmiast zarządzonemu śledztwu, rabusia odszuka.

Jest to niejaki Tomasz Roslan, nie mający żadnego stałego zajęcia.

— Uszkodzenie hamulca.

W dniu wczorajszym pociąg pasażerski № 4 kolei nadwileśkiej, idący do Kowla, po wyjściu z Pragi został zatrzymany na linii.

Powodem tego było zepsucie się parowych hamulców Westinghousa.

Pociąg, z opóźnieniem 15-tu minut, wyprawiono dalej przy zastosowaniu hamulców ręcznych.

— Zająca.

Wczorajszego wieczora dwie służące z pod № 6-go przy ul. Nowolipki: Hinda Brodaczówna i Bronisława Malinowska wszczęły kłótnię, a następnie bójkę, w czasie której pierwsza z nich pchnęła Malinowską nożem w lewą rękę.

Na Kamionku Michał Czyrkowski, z pobudek zazdrości, kochankę swą, Karolinę Wieniakównę, zranił dwukrotnie w głowę.

W szynku Rybki pod № 25-ym przy ul. Radzymińskiej Jan Orzechowski, mocując się z Władysławem Gralewskim, uniósł go w górę, a następnie upuścił tak gwałtownie, iż Gralewski złamał lewą nogę.

Poszwankowanego odwieziono do szpitala prazkiego.

— Dwa samobójstwa.

Znajdujący się na kuracji w szpitalu św. Ducha, w oddzielnym pokoju, Jordan Kostkiewicz, gorzelany z pod Łęczycy, liczący 45 lat wieku, powiesił się na kłamece od drzwi.

Przyczyną samobójstwa był rozstrój umysłowy.

Zona młynarza z gminy Czyste, Joanna Kwiatkowska, wyjechała do córki swej, zamieszkałej pod Radzyminem, wskoczyła w przerebel sadzawki.

Po wydobyciu z wody, Kwiatkowska dawała słabe oznaki życia, lecz niebawem zmarła.

— Pożary.

W ciągu minionej doby zdarzyło się kilka pożarów, które poniżej rejestrujemy.

Pod № 18-ym przy ul. Chłodnej w oficynie parterowej zapaliły się woryki stolarskie i śloma.

Ogień apossrzedzone dopiero wówczas, gdy przez popękane wskutek g oracza szyby, dym zaczął się wydobywać na zewnątrz.

Straż, przybyła z koszar mirowskich, po wyrąbaniu drzwi i okien, pożar stłumiła, inne zaś oddziały z drogi zwrócono.

Na Starem Mieście pod № 38-ym wynikił pożar w sklepie kożennym Abrahama Fidelsejta.

Zanim straż z ratusza przybyła, policjanci, przy pomocy stróżów nocnych, ogień ugasił; topornicy więc ograniczyli się na wyrąbaniu tłających się jeszcze półek sklepowych.

Przy ul. Gęstej pod № 27-ym, w sklepie wiktuałów, wskutek nieostrożnego obchodzenia się z naftą, wszczął się ogień, ugaszony przez pierwszy oddział straży.

Towar w sklepie i ruchomości, znajdujące się w sąsiednim mieszkaniu, uległy zniszczeniu.

Pod № 37-ym przy ul. Nalewki od silnie rozgrzanego pieca zapaliła się belka; pożar ugaszono przed przybyciem straży.

Przy ul. Solec pod № 38-ym i na Starem Mieście pod № 31-ym wynikiły pożary na poddaszach.

W obu wypadkach domownicy ogień stłumili.

Wreszcie dziś, około godz. 10-ej rano, w piwnicy domu pod № 13-ym przy ul. Nalewki zapaliły się obficie nagromadzone deski i paki.

Pierwszy oddział straży pożar ugasił, lecz wiele desek i pak uległo spaleni lub częściowemu zwęgleniu.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 27-go stycznia, o godz. 12-iej w południe, w warszawskim okręgowym zarządzie artyleryjskim, odbędzie się licytacja na dostawę różnych materiałów i gotowych przedmiotów do oddziałów: warszawskiego i brzesko-litewskiego, oraz do fabryki broni z oddziałem broni ręcznej warszawskiego okręgowego składu artyleryjskiego. Dostawy podzielone są na trzy oddziały i należy dołączyć wadja w wysokości: I—500 rs., II—300 rs. i III—100 rs.

Trupiarnia na Bałutach.

(Korespondencja własna Kuriera warszawskiego.)

Łódź 24-go stycznia.

W przedłużeniu jednego z rozgałęzień przedmieścia Bałuty, bardzo rozwlekłego i rozległego, nazwanem ulicą Aleksandryjską, w części jej, położonej właściwie już na terytorjum wsi Zubardz, w zaułku, jakich tu bardzo wiele, wśród wznoszących się grupami i luźno małych domostw stoi niski, bo parterowy tylko z facjatami domek drewniany, gontem kryty, oznaczony nrem 54d, a należący do mieszcza-nina Federa.

Dół tego domku zajmują tkacze-rękodzielnicy i ich warsztaty. Na poddaszu, dokąd prowadzą wazkie schodki drewniane, jedną z czterech klitek na mieszkania tam wynajmowanych, zamieszkują małżonkowie Bednarkowie vel Bednarscy. Nieustalenie takie nazwiska pochodzi z chęci Bednarka nazywania się z miejska Bednarskim.

Maż jest z zawodu powroźnikiem; niewidomy na jedno oko, wobec trudności zarobkowania od kilku miesięcy pozbawiony fachowego zajęcia, zabiega o zdobywanie środków do życia, już to pomagając jakiemu majstrowi w robocie, już też, jak ostatnio, chodząc z szopką świaczną po Łodzi do spółki z zięciem swoim, mężem jedynej córki i wyrostkiem, grającym na harmonii.

Zona Bednarka-Bednarskiego, Józefa, jest to kobieta lat około 50-ciu, średniego wzrostu, ściągłej twarzy, o oczach nieufnie patrzących a przenikliwych, o nieprzyjemnym, a dla niektórych nawet wstrętnym wyrazie twarzy. Bednarska nosi się dość schludnie ubrana: w czepku białym na głowie, fartuchu i dużej chustce na ramionach.

Józefa B. trudniła się w Łodzi już od lat kilkunastu: rajfurstwem, stręczycielstwem i pokatną akuszerją. Rekrutowała ona sobie klientki i pacjentki po-

śród kobiet, nie tylko w samym mieście i na przedmieściach, ale także po wsiach, osadach i miasteczkach okolicznych.

Klientki, po odbyciu choroby, dostawały się za pośrednictwem B. do domów w różnych sferach za mamki, dzieci swoje pozostawiając u B. „na garnuszk” i powierzając jej dalsze ich wychowanie za dość znaczną opłatą.

Nadto obowiązały były matki takie płacić Bednarkowej pewną umówioną kwotę za mieszkanie podczas choroby i następczenie miejsca po wyzdrowieniu z pierwszych zaraz zaslóg.

*

Do Anny Blachowicz, właścianki z pow. noworadomskiego z gminy i wsi Zamoście, służącej obecnie u rybaka łódzkiego, żyda Gorzewskiego, przyszedł w tygodniu ubiegłym maż Józefa Bednarkowej, dopominając się o rubla na lekarstwa dla chorego dziecka Blachowiczówny, „na garnuszk” będącego. Dziewczyna dała rubla, ale zaniepokojona chorobą dziecka, udała się do jego ojca chrzestnego z prośbą o zbadanie właściwego stanu rzeczy.

W piątek wieczorem zjawił się on tedy u Bednarków i zażądał pokazania sobie chorego niemowlęcia.

B. pokazała mu inne dziecko, nieżywe i to dziewczynkę, zamiast chłopca. Na oburzenie ojca chrzestnego z tego powodu, B. cisnęła nań garnkiem żelaznym i zraniła w głowę.

Nie pozostawało więc nic więcej, jak zawiadomić o wszystkim policję. Tegoż samego wieczora przybyło do podejrzanego mieszkanka kilku policjantów z komisarzem I-go cyrkulu, p. Stanisławskim, na czele i dopełniło, po zaarrestowaniu Bednarkowej, przedewszystkiem rewizji izdebki jej cuchnącej i obocznej niskiej na temże poddaszu komórki.

W tej ostatniej znaleziono 4 trupy niemowląt, ułożone jedno na drugim w kształcie stosu, w samym mieszkaniu zaś znaleziono jeszcze jedno zmarłe dziecko i chorą Antoninę Stańczykównę z Chojn pod Łodzią, dwoje dzieci kilkotygodniowych od piersi, dziewczynkę półtoraroczną, chłopca 6-letniego i dziewczynkę roczną.

Okazało się, że żadne z nich nie było własnością Bednarków, lecz wszystkie pozostawały tam na wychowaniu i należały do matek, jednej tylko Bednarkowej chyba wiadomych. Do najmniejszego trupa noworodka przynależała się leżąca w izbie Stańczykówna. Przyszedł on na świat nieżywy, w nocy z czwartku na piątek, a z tego powodu matka przyjechała do piersi jedno z żyjących niemowląt, pozbawionych pokarmu, podczas gdy drugie wzięła do siebie jakaś obca, liłościwa kobieta.

Ten sam los spotkał półtoraroczną dziewczynkę. Starsze dzieci pozostały u Bednarka.

Pięć trupów przeniesie kazano samej Bednarkowej do trupiarni na cmentarzu katolickim.

Nazajutrz w południe zesłała tu komisja sądowno-policyjno-lekarska, złożona z sędziego śledczego do spraw szczególnej wagi, p. Szulgina, lekarzy miejskich: d-rów Lohrera i Kowalewa, oraz komisarza policyjnego I-go cyrkulu, p. Stanisławskiego.

Ponieważ na zmarzniętych trupach nie można było dokonać sekcji, odłożono ją do niedzieli, a narazie p. Szulgin opisał szczegółowo wygląd trupów dziecięcych i polecił je ofdfotografować w kilku różnych zdjęciach umyślnie przybyłemu fotografowi, p. Sandmeyerowi.

Fotografie dały podobiznę straszego stanu niemowlęcych nieboszczyków.

Obecna przy tych czynnościach Bednarkowa objaśniła, że z 5-ciu trupów, znalezionych u niej w mieszkaniu: 2 chłopcy zmarli na ospę, dziewczynka i chłopiec, za bliźnięta przez B. podawane, naturalną śmiercią niedługo po urodzeniu, a noworodek-dziewczynka, jak to zeznała także matka jej Stańczykówna, przysłała na świat już nieżywa. Dwaj pierwsi chłopcy byli starsi i ochrzczeni. Jeden z nich, 9-miesięczny, miał na imię Józef, drugi Władysław.

*

Tegoż dnia jeszcze, t. j. w sobotę wieczorem, nazajutrz w niedzielę rano komisja sądowno-policyjna połączona z ekspertyzą lekarsko-techniczną, dopełniła ścisłej rewizji nory Bednarków i przyległej fatalnej komórki.

W izbie pod strychem domu Federa oprócz łóżka, kolebki, kufereczka drewnianego, warsztatu powroźniczego, stojącego w kącie beczynnie, małych półek ściennych z miskami i garnkami, trochę wyszarzanego ubrania męskiego porozwieszanego na ścianie i malej kuchenki żelaznej ku środkowi izdebki wysuniętej—niema nic więcej z rzeczy codziennego użytku.

Po opisanu najszczegółowszem mieszkania, p. Szulgin prosił p. Markiewicza, inżyniera powiatowego, o dokładne tegoż wymierzenie i obliczenie ilości stóp kubicznych, zawartego w danej przestrzeni powietrza, dra Jensza zaś o zaopinjowanie co do warunków higienicznych.

Jednocześnie stwierdzono, że chora jeszcze, leżąca

w łóżku Stańczykówna i troje będących u Bednarków wynędzniałych dzieci faktycznie pozostały na łasce bożkiej. Wyglądem swoim mizernym, obdartym, brudnym, wycieńczonym dopełniają one ponurego obrazu mieszkania w domu Federa.

Oblegane jest ono naturalnie przez dziesiątki kobiet i mężczyzn, sąsiadów i mieszczan z dalszych dzielnic miasta, komentujących jaskrawe fakty, każdy na swój sposób. Wszyscy zgadzają się tylko w głośnem potępieniu Bednarkowej.

W niedzielę, pomiędzy godzinami 2 a 4-tą po południu, lekarz miejski, Lohrer, przy pomocy felerara, a w obecności pp. Szulgina i Stanisławskiego, oraz policyi dopełnił sekcji zwłok dziecięcych. Śladów śmierci gwałtownej na nich nie znaleziono. Za przyczynę śmierci uznano złe odżywianie i niedbalstwo o niemowlęta, które chorowały już to na zapalenie kataralne płuc, już na zapalenie kiszek, a je-dno na ospę.

U dziewczynki, nieżywą urodzonej, stwierdzono tylko spalone podejrzaną substancją usta i język, które odesłano zaraz do rozbioru chemicznego.

Zamknięciem Bednarkowej w więzieniu miejscowem zakończył się dotychczasowy przebieg sprawy.

W toku śledztwa wychodzą na jaw coraz nowe poszlaki. Tak np. matka jednego ze zmarłych dzieci, które podczas sekcji za swoje przyznała Blachowiczówna, twierdzi, że za dwa tygodnie pobytu jego u B. „na garnuszk” zapłaciła 5 rs.

Zgłosił się też świadek, który naocznie widział Bednarkową, podrzucającą w lecie r. b. trupa dziecka w lesie pod przedmieściem łódzkim Manią.

Nadto B. jest recydywistką, przed 4-ma bowiem laty podobna sprawa względem niej wszczęta, gdy znaleziono u Bednarkowej 4 trupy niemowląt, dla braku dowodów podejrzaną zbrodni umorzona została.

N.

— Sprostowanie. — We wczorajszej korespondencji z Nieszwym wymieniono nazwisko p. Maliniaka, jako dostawcy dla drogi wiedeńskiej. Proszęni jestełmy o zaznaczenie, iż właściwym dostawcą podkładów dębowych jest p. Glass.

NEKROLOGJA.

† Ś. p. Adolf Jan Krethlow,

b. właściciel drukarni, emeryt,

po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 24-ym stycznia 1892 roku, przeniósł się do wieczności, przeżywszy lat 83. Pozostałe w smutku żona, córki i zięciowie oraz siostra zmarłego, zapraszają krewnych, kolegów, przyjaciół i znajomych, na wyprowadzenie zwłok z kaplicy przy ulicy Mylniej na cmentarz ewangelicko-augsburski dnia 26-go b. m. i r., to jest we wtorek, o godzinie 3-iej po południu odbyć się mające.

286

† Ś. p. Antonina z Malinowskich

Bożeczka,

wdowa po b. oficerze b. wojsk polskich w dniu 24-ym b. m. zakończyła życie. O dniu pogrzebu ogłoszone będzie.

—284

† Ś. p. Jerzyk Grodziński,

syn Edwarda i Zofii z Karszo-Siedlewskich małżonków Grodzińskich, w dniu 23-im bieżącego miesiąca powiększył grono aniółków.

—279—

W dniu 23 stycznia 1892 r. zasnął w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 58, nieodżałowanej pamięci

Adam Librowicz,

ekspedytor warszawskiej komory celnej, b. wychowawiec Instytutu agronomicznego w Marymoncie.

283

W nieutulonym żalu pozostali: żona, synowie i synowa zapraszają krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych na wyprowadzenie zwłok z mieszkania przy ul. Zielnej nr. 32, dnia 26 b. m., t. j. we wtorek, o godz. 3-iej po południu na miejsce wiecznego spoczynku, odbyć się mające. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.

† Dnia 26-go stycznia, to jest we wtorek, za duszę

Ś. p. Stanisława Zdrojewskiego,

obywatela m. Warszawy, jako w 3-cią rocznicę śmierci, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie, o godzinie 11-iej przed południem, na które żona z dziećmi zaprasza krewnych i przyjaciół.

—239—

† Jutro, jako w rocznicę śmierci

Ś. p. Teresy z Lipskich Pradzyńskiej,

odbędzie się w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, o godzinie 10-iej żrana żałobna wotywa, na którą pozostałe dzieci i wnuki zapraszają.

—285—

† Dnia 27 stycznia, we środę, jako w 12-tą rocznicę zgonu

Ś. p. Kamilli Krzyżanowskiej,

odprawi się wotywa za spokój jej duszy, w kościele Przemienienia Pańskiego, o godzinie 10-iej rano.

—281—

ś. p. Jana Ciechanowskiego.

rz. radcy stanu, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-ej przed południem, na które się niniejszym zaprasza. —280—

ś. p. Aleksandra Chmielewskiego, obywatela ziemskiego, odprowadzona będzie msza święta w kościele św. Antoniego (po-reformackim), o godz. 9-ej rano, na które żona i dzieci zapraszają krewnych i przyjaciół zmarłego. —280—

ś. p. Kleta Alfreda Ciszewicza, w dniu 26 stycznia, o godzinie 11-ej przed południem, odbędzie się w kościele św. Aleksandra nabożeństwo żałobne za duszę jego i zmarłego przed sześciu miesiącami syna jego ś. p. Witolda. —280—

ś. p. Stanisława Chomentowskiego, doktora medycyny, odprowadzone zostanie nabożeństwo żałobne, o godzinie 10-ej i pół zrana w kościele św. Krzyża, na które żona i dzieci zapraszają. —278—

ś. p. ELEONORY z Kogucich WAGNER, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele N. Marji Panny na Nowem-Mieście, o godzinie 10-ej rano, na które pozostałe dzieci zapraszają. —275—

Telegramy „Kurjera Warszawskiego“.

Petersburg 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Stan zdrowia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza budzi najpoważniejsze obawy.

Petersburg 25-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz zakończył życie o godzinie 12-ej w nocy.

Londyn 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz przyjechał dziś rano do Portsmouth, z kąd udał się do królowej do Osborne. Po śniadaniu Jego Cesarska Wysokość powrócił znowu do Portsmouth, gdzie został powitany przez księcia Connaught i księcia Fryderyka Leopolda pruskiego. Ich Wysokości oglądali królewskie warsztaty okrętowe.

Petersburg 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Od d. 7-go do 9-go stycznia r. b. wpłynęło do specjalnego komitetu ofiar przeszło 36,000 rs. Przed d. 1-ym każdego miesiąca zwierzchność gubernalna dostarcza ministrowi spraw wewnętrznych w drodze telegraficznej wiadomości, dotyczących zaopatrywania ludności potrzebującej w zboże na żywność, oraz w ziarno na zasiewy jare. Dzisiaj ogłoszona została wiadomość o żywieniu ludności po dzień 1-szy stycznia w siedemnastu guberniach. Z ogłoszenia tego okazuje się między innymi, że po dzień 1-szy stycznia wydatkowano na wyżywienie i zasiewy 72,690,500 rs. Po dzień 1-szy lipca potrzeba dokupić na wyżywienie 27,789,000 i na zasiewy 21,682,000 pudów zboża.

Petersburg 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Wczoraj wieczorem odbyło się uroczyste otwarcie wystawy elektrycznej w obecności ministrów spraw wewnętrznych i finansów, oraz innych dostojnych osób. Po odbytem nabożeństwie minister wygłosił krótką mowę, poświęconą przeglądowi postępów elektrotechniki w ciągu ostatniego dwudziestolecia i znaczeniu wystawy. Potem nastąpiło obejrzenie wystawy. Wszystkie maszyny były puszczane w ruch, przyczem nawet największe z nich nie robiły żadnego hałasu i łoskotu. Cały lokal był wspaniale oświetlony lampami elektrycznymi.

Petersburg 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Obrady nad projektem prawa o żydach zostały odroczone.

Charków 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Rząd udzielił pozwolenia na zbudowanie elewatora na warunkach, zaproponowanych przez generała Anienkowa.

Rostów nad Donem 24-go stycznia. (Tel. Aj. półn.)— Wczoraj rano pomiędzy stacjami: Tichozieck i Małorossyjskaja nastąpiło spotkanie dwóch pociągów towarowych. Dziewięć ładownych wago-

nów pociągu idącego z Rostowa zostało rozbitych, przyczem zapalił się wagon z zapalkami. W wagonie tym spalił się nadkonduktor. W pociągu idącym z Władykaukazu jest rozbitych pięć wagonów ze zbożem i ciężko poraniony pomocnik maszynisty. Obadwa parowozy mocno uszkodzone.

ZDROWIE LEONA XIII-go

Rzym 24-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.)— Urzędowy komunikat *Osservatore romano* oznajmia, że Ojciec św. czuł się skutkiem przyjęć noworocznych nieco znużonym. Lekarze zalecili mu zwłaszcza wobec panującej w Rzymie influenzy wielką ostrożność, której przepisom Ojciec św. się poddał, nie przerywając wszakże czynności urzędowych i przyjęć kardynałów.

Rzym 24-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.)— Alarmujące pogłoski o zdrowiu Ojca św. wynikły z pomyłki. Straż rządowa u bram Watykanu doniosła przez telefon swojej władzy, że o godz. pół do jedenastej w nocy lekarze opuścili Watykan. Urzędnik zrozumiał, że lekarze zostali wezwani o tej porze. Ztąd nazajutrz zrana cały Rzym uwierzył w agonię papieża. Przyboczny lekarz Ojca św. Ceccarelli podziwiał elastyczną naturę swego pacjenta i zapewnia, że z chwilowej niedyspozycji jego pozostało już tylko osłabienie, które nie budzi żadnych obaw.

Rzym 24-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.)— Kongregacja obrządków zwołana została na d. 26-ty b. m. Ponieważ w obradach rzeczony kongregacji uczestniczyć musi Ojciec św., wnoszą ztąd, że stan Jego zdrowia jest zadawalniającym.

Rzym 24-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. War.)— Ojciec św. odprawił wczoraj mszę św. Podpierało go dwóch kanoników. O godzinie 10-ej zrana przyjmował lekarzy, którzy uznali, że przyszedł zupełnie do zdrowia, wszakże zalecili, aby dla ostrożności nie opuszczał cieplejszych południowych komnat Watykanu. Leon XIII-ty był na nogach do wieczora i przyjmował sześciu kardynałów.

PROJEKT SZKOLNY.

Berlin 24-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.)— Bronią projektu reformy szkolnej, zaczepianego nieustannie przez mówców liberalnych w toku rozpraw sejmowych nad budżetem, oświadczył kanclerz hr. Caprivi: Że szkoła potrzebuje religii i chrześcijaństwa, o tem wątpić nie można. Chrześcijaństwo nie da się pojąć bez wyznania. Dlatego szkoła musi zachować związek z kościołem, który jest wyrazem ściśle konfesyjnym z natury rzeczy. Nie jest prawdą, aby „nowy kurs” nie miał w sobie warunków trwałości. Rząd opierał się dotąd zawsze na większości.

DEKLARACJA BISKUPÓW.

Paryż 24-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. War.)— *Gaulois* zapewnia, że znany list Papieża do arcybiskupa paryżskiego, kardynała Richarda, opublikowanym nie będzie.

Paryż 24-go stycznia. Tel. pr. Kur. Warsz.)— *Journal des Débats* uważa pismo pięciu kardynałów francuskich za wielkie zwycięstwo Rzeczypospolitej. Odtąd monarchia nie może liczyć na katolików francuskich. Natomiast *Temps* ubolewa nad mglistością i dwulicowością deklaracji. Organ urzędowy hr. Paryża, *Correspondance nationale*, przyjmuje rzeczony pismo z rezygnacją. O ile można, rojaliści przyswoją sobie dane wskazówki, nie zrzekną się wszakże swych nadziei. Tymczasem w izbie deputowanych przygotowują szturm do rządu o przyspieszenie rozdziału kościoła od państwa, a mianowicie o uznanie nagłości projektu rządowego o stowarzyszeniach. Rząd będzie musiał uleść temu naciskowi.

Paryż 24-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.)— Arcybiskup z Bordeaux ogłosił w dzienniku djecejalnym oświadczenie, że dane przez Ojca św. w sprawach polityczno-religijnych wskazówki przyjąć należy z pokorą i uszanowaniem. Zaleca on katolikom także samo zachowanie się, jak to, które zaleciło pięciu kardynałów francuskich w swym słynnym piśmie.

SPRAWA LAURA.

Paryż 24-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.)— Laur wystosował pismo do Floqueta, w którym przy-

taczając mnóstwo świadków na stwierdzenie tego, iż został spoliczkowany, żąda kategorycznie oddania sprawy prokuratorowi jeneralnemu.

Paryż 24-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.)— Floquet pozostawił bez odpowiedzi doręczony mu wczoraj w rekomendowanej kopercie list Laura. Wobec tego Laurowi pozostaje już tylko wniesienie osobiste skargi do prokuratora o czynne znieważenie i zażądanie, aby senat zezwolił na sądowe ściganie Constansa.

Paryż 24-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.)— Do pojedynku pomiędzy Delpechem a sekundantami Castelina nie przyjdzie, ponieważ uznano, że obrazy dostatecznej nie było.

WOJNA CELNA.

Rzym 24-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.)— W izbie deputowanych markiz Rudini oświadczył na interpelację Diligentiego, że istotnie Francja zamierza z dniem 1-ym lutego b. r. zastosować do Włoch swoją taryfę maksymalną. Rząd potrafi bronić wobec tego interesów i godności kraju. Po zawarciu traktatu handlowego z Szwajcarią, postawi on odpowiednie wnioski.

TRZESIENIE ZIEMI.

Rzym 24-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.)— Biuletyny o trzęsieniu ziemi (które nawiedziło Rzym i okolice o godzinie 11½ w nocy z piątku na sobotę; przyp. red.) przedstawiają zaszły wypadek w całej grozie. Pod gruzami ratusza w Civita Lavina znaleziono dwóch zasypanych ludzi. W Genzano, Rocca di Papa, Velletri wiele domów uszkodzonych. Trzęsienie nawiedziło tylko pas gór albańskich, najsilniejsze ognisko wulkaniczne Włoch.

WYPADEK STAMBUŁOWA.

Sofja 25-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.)— Gdy Sambułow jechał wczoraj sankami na spacer, rewolwer, znajdujący się w jego kieszeni, wystrzelił i zlekka w bok go ranił.

Paryż 24-go stycznia. (Tel. pr. Kur. W.)— Izba deputowanych przyjęła ostatecznie 389 głosami przeciw 38 budżet i odroczyła się do d. 16-go lutego. Wpierw uchylono wniosek Hubbarda, żądający uznania nagłości projektu rządowego o stowarzyszeniach.

Londyn 24-go stycznia. (Tel. Aj. północ.)— Biuro Reutersa donosi z Teheranu, że wieści z Tyflisu o zaburzeniach w Persji odnoszą się do wypadku, który wydarzył się już przed dwoma miesiącami. Wówczas powstał fałszywy prorok w Mazenderanie, którego wkrótce pokonano i ujęto. Obecnie w całej Persji panuje spokój.

Ateny 24-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. War.)— Komisja, której izba przekazała sprawę oskarżenia gabinetu Trikupisa, rozwiązała się po cichem wygaśnięciu jej mandatów.

Berlin 25-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. War.)—

Ruble w gotówce 199 90 (onegdaj 199.25)

Ruble na dostawę 199 75 (onegdaj 199.25)

GIEŁDA.

Warszawa 25-go stycznia.

Waluty obce w niewielkim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 50.20, 50.17½, 50.15 i 50.12½, przeważnie jednak po kursach 50.17½ i 50.15. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 50.07½. Londyn krótki bez ruchu. Za Paryż krótki osiągnęto 40.65 i 40.62½. Wiedeń krótki brano po 86.60, 86.50 i 86.40. Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych wyczekujące.

Nieurzędowe kursa żądano: za Berlin krótki 50.30, za Londyn krótki 10.18, za Paryż krótki 40.70 i za Wiedeń krótki 86.70. W. O.

Okowita. Ceny nieregulowane. Z powodu dostatecznych zapasów brak jest odbiorców. Dowozy obfite. Usposobienie słabe. Cenny warsz. Tow. ocz. i sprzed spirytusu 11.42.

— Duchem Banka giełdy warszawskiej jest wiecznieniu powracająca na stół kwestja agentów przysięgłych i pokątnych.

Dziś również przy notowaniu mieliśmy małe nieporozumienie, agenci przysięgli bowiem nie chcieli notować walut, twierdząc, iż nie nie robili.

W końcu sprawa się załagodziła, gdyż znalazło się paru agentów, którzy byli czynni, niemniej przysiąc trzeba iż skargi maklerów przysięgłych są zasadne.

R. MOROZOWICZ

ma zaszczyt zawiadomić interesowanych, że 15 b. m. otworzył trzeci sklep z winami swej produkcji przy ulicy Marszałkowskiej nr 120. 132r

Cyrk przy ulicy Ordynackiej Cyrk Ernesto Ciniselli.

Dziś nowość atrakcyjna! Występ jedynej w Europie trupy *Beduinów* składającej się z 14-tu osób przezwanych „*Dzieci pustyni*” pod dyktando *Hadi-Abdulah*. Oprócz tego występ całego towarzystwa. *Szczegóły w afiszach.* 120

Szkola Rysunków i Malowania
L. WIESIOŁOWSKIEGO art. m.
Gmach resursy Obywatelskiej.
Lekcje codzienne. 125

Dr D. WÓYCICKI
przeprowadził się na Nowy-Swiat nr 8; przyjmuje od godz. 4—6-ej po południu. 267

Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Fren-dera, Warszawa, Senatorska 26, istniejące od lat 15, przyjmuje ogłoszenia, reklamy i publikacje do wszystkich dzienników po cenach redakcyjnych z ustępstwem przy znacz. zamówieniach. 66

Doktor Juliusz Białobrzski
po powrocie do Warszawy zamieszkał na Krakowskim-Przedmieściu nr 6. 238

GRY TOWARZYSKIE
w ogromnym wyborze
u **A. J. Hisińskiego**
w Warszawie—Trębacka, róg Nowosenańskiej nr 2. 252

KORRESPONDENCJA PRYWATNA.

— Gdy wszystkie wątki między nami tak bezlitośnie zerwane, gdy myśl i wspomnienie stanowią jedynie nie łączącą dusze nasze—przypomnienie moje obecne jest jakby ową kropelką która przebrała czarę pełną serdecznego smutku i beznadziejnej tęsknoty. Wierzę mi, że zawsze byłaś i będziesz do końca życia koroną myśli i uczuć moich. Są chwile w których znekany niewysłowioną tęsknotą, biegnąc myślą do ciebie, siostró ukochana i całując w najwyższym uwielbieniu stopy twoje, odczuwam rozkoszne złudzenie modlitwy pełnej skruchy i pokutniczej spo-

wiedzi z błędów moich. Ach! i rozłączenie ma swe rozkosze tylko że kwiaty w niem są zbyt rzadkiem zjawiskiem—ileż za to okrutnych kółców i zawodów, raniących serce do krwi i gnębiących umysł jednostajnym kolorytem smutku i ciężkiej rozpacz! Głos mój z głębi duszy wyrwany czyż nie doleci do ciebie mój słodki aniele? czyż nie przyszedł mi choćby jednego słówka pociechy? Jedynym jedynym moim względem ciebie grzechem chyba to było i jest, że zanadto cię kochałem i kocham i w miłość tę ślepą dotychczas mam wiarę. 287 222 EEE.

— B. B. B.—Rozkaz twój dnia 17-go spełniłem, ale... przypuszczam, że coś bardzo ważnego stanęło na przeszkodzie. Odpowiedzi z niecierpliwością oczekuję...—Nadzieja. 291

— Będąc zarzuconą listami i pytaniami znajomych, którzy mniemają, że ogłoszenie w celach matrymonialnych z dnia 22 stycznia pod sig. „Blanka” pochodzi od mojej osoby. Przeto zmuszona jestem zawiadomić wszystkich moich znajomych, iż powyższe ogłoszenie nie jest mojem i że nie jestem zwolenniczką rozpowszechnionego zwyczaju. 289 Blanka Z...ch.

— Do Gwiazdeczki.—Przy sposobności wytłumaczę znaczenie.—Koziołek. 149r

Warszawska Sala Licytacyjna,

zawiadamia, że na licytacji w bieżącym tygodniu, t. j. w Srode i Czwartek, między innymi rzeczami, sprzedane zostaną resztki lekcjiowych towarów w znacznej partji. — Królewska 16. 123r

Pompa wodna ssąco-tłocząca

do pasa, oryginalna angielska „Tangye,” mało używana, w dobrym stanie, średnica cylindra 3” skok 12”, tanio do sprzedania. 121r

A R N D & S Z U L C,
Warszawa, Królewska 10. 121R

Sprzedaż hurtowa i detaliczna

WYŻYMACZEK AMERYKAŃSKICH

EMPIRE skutecznie się
w składzie nafty
pod firmą **LUX,**
E. W. & Co 72 Erywańska № 7.

„Les Dernières Cartouches”

Paryżka bibułka do papierosów uznana przez Chemiczne Laborat. Cesarz. Warszaw. Uniwersytetu za **NAJLEPSZĄ**, która podczas ostatniej wystawy Paryskiej odznaczona została medalem, nadeszła i takową polecamy w arkuszach, książeczkach i bobi-nach.

Wobec podrobienia marki naszej, zwracamy uwagę Sz. Publiczności, że gilyz oraz książeczki nie posiadające czytelnich transparentowych napisów „Les dernières Cartouches,” są pomimo **SZUMNYCH REKLAM NAKLEJANYCH NA PUDEŁKACH BEZWARUNKOWO PODRABIANE.** Braunstein Frères Paris.

Główną i wyłączną sprzedaż powierzyliśmy naszemu Jeneralnemu Reprezentantowi panu **L. SILBERLAST, Warszawa,** 10. Graniczna 10. 67

Magistrat miasta Piotrkowa

niniejszem podaje do wiadomości, że pragnąc urządzić w tymże mieście oświetlenie gazowe lub też elektryczne, wzywa konkurentów pragnących podjąć się urządzenia powyższego oświetlenia, aby w ciągu dwóch miesięcy, od daty niniejszego ogłoszenia, złożyli w tymże Magistracie odpowiednie deklaracje, z wyszczególnieniem warunków przez siebie stawianych. 102r

Przyprowadzono na sprzedaż
TRZY czteroletnie
kare rysaki, 112

czystej krwi, bez wad, ze stadniny Kri-wskiego Koniuszego Dworu L. C. M. Chodzą w parze i pojedynczo.—Wiadomość u rotmistrza Lichaczowa, dowódcy 1-go szwadronu Lejb-Gwardji Grodzieńskiego pułku huzarów

Inżyniera-Mechanika,

specjalistę od projektowania i samodzielnego prowadzenia robót ogrzewań centralnych i wentylacji, poszukuje na stałą posadę Biuro Techniczne na prowincji.—Życiopis i odpisy świadectw w Łódzkim Kantorze Kurjera Warszawskiego dla „I. T. A” 117r

Listy z Brazylii

Adolfa Dygasińskiego,

wysły z druku nakładem Kurjera Warszawskiego i sprzedają się we wszystkich znaczniejszych księgarniach, po cenie rs. 1.
Skład główny w księgarni nakładowej **S. Lewentala** w Warszawie, Nowy-Swiat 41, która zlecenia z prowincji wprost do niej wraz z należnością adresowane, skutecznia bez pobierania portu lub też stosownie do życzenia zapisującego **Listy**, wysła je za zaliczeniem pocztowem. 7r

ZARZĄD

Wystawy Stałej Prób
i Wzorów.

potrzebne lokalu na pomieszczenie Wystawy, złożone z 6—8 sal, w ożywionej części miasta, na parterze lub pierwszym piętrze, jeżeli można z wejściem od ulicy i kawałkiem dziedzińca lub ogrodu.—Oferty z oznaczeniem ceny nadsyłane być winny do Zarządu Wystawy, Krakowskie-Przedmieście nr 63. 113r

Ostatnia Licytacja.

Zawiadamiam, iż z dniem 17 Marca 1891 r., rozpocząłem likwidację swojego lombardu, przy ul. Elekto-ralnej nr 17 i że dotąd znajdują się jeszcze niektóre fanty nie wykupione; upraszam zatem Sz. Publiczność o wykupienie takowych, lub przeniesienie do nowo-otworzonego lombardu przy ul. Elekto-ralnej nr 10, z wyjątkiem futer, w przeciwnym razie takowe będą sprzedane na mającej się odbyć ostatniej licytacji 31 Stycznia (12 Lutego) r. b.—Upraszam Sz. Publiczność, ponieważ w moim lombardzie znajdują się jeszcze przewyżki ze sprzedanych fantów od pierwszego roku otworzenia lombardu u kogo znajdują się takie kwity, o zgłoszenie się do kasy i jeżeli okaże się jakaś przewyżka, to będzie ono natychmiast wypłaconą. 119R

PISARZ

Sądu Arcybiskupiego Warszawskiego.
Na mocy decyzji Sądu z 4 (16) Stycznia 1892 r., za № 174/1, wzywam **Anto-niego Switkowskiego**, z pobytu niewiadomego, aby w d. 10 (22) Lutego r. b., stawił się osobiście w Sądzie Arcybiskupim, przy ul. Miodowej pod № 13 posiedzenia odbywającym, celem wysłuchania uwag religijnych, dających do pojednania, a w razie nie dojścia pojednania do skutku, celem protokolarnego odpowiadzenia na zarzuty i dalszego pilnowania sprawy separacyjnej, wniesionej do Sądu tutejszego przez żonę wzywanego **Marię z Cichalewskich Switkowską**—pod zagrożeniem, że jeżeli w terminie wyżej oznaczonym pozwany Switkowski nie stawi się, sprawa zaocznie przeprowadzona zostanie.—Nadmieniam przytem, iż pozew niniejszy jest **peremptoryjny**, że zatem Switkowski więcej wzywany nie będzie. w Warszawie, d. 8 (20) Stycznia 1892 r. 103 Jan Jaworski.

KSIEGARNIA

Gebethnera i Wolffa

otrzymała na skład główny:

Dr. Witold Zaleski

Zasady Ekonomiki

(Nauki gospodarstwa narodowego).

Cena rs. 2, z przesyłką rs. 2.25. 122r

Mo nabyć we wszystkich księgarniach.

CZAPKI

dla stróży domów, podług modelu doręczonego przez firmę

Antoniego Tuczyńskiego,

Podwal № 16. 12)

Czapka z blachą rs. 2.—

Bez blachy rs. 1.20.

10-cio konna

Parowa Maszyna,

stojąca, tanio do sprzedania.—Wiadomość K. Siennicki, inżynier. Wspólna 23. 92

Istniejąca od 1804 roku

Białoskórnicza Garbarnia,

przy ulicy Źródlowej, przeniesiona została pod № 3 na ulicę Mularską, gdzie nadal przyjmuje wszelkie skóry do wyrywania oraz poleca wielki wybór zamszowych, jelenich i łosiowych skór. 115

B. Stiebllich.

FARBA

do włosów

W. HENNA

w Wiedniu,

z Orzechów Włoskich.

Środek nieszkodliwy, służący do prędkiego ufarbowania włosów, głowy lub brody, na kolory: czarny, blond, ciemno i jasno kasztanowaty.—Cena za flakon wraz z przesyłką rs. 3.—Skład Główny na Rossję

B. AURICH,

w ST.-PETERSBURGU

Koło-kolnaja 15 178r

SMOKING

i frakowe garnitury, poleca
Magazyn Wiedeński **L. Koch,**
Miodowa 2. 49

Skład Maszyn do szycia „SINGERA”
Z FABRYKI
Towarzystwa Akcyjnego dawniej Seidel & Nauman
otrzymał i poleca
„VIBRATING SHUTTLE” maszynę
(z długim bujającym ozdobnikiem).
Najlepszą ze wszystkich do dziś istniejących maszyn,
szyjąca lekko i cicho.
Do nabycia tylko w moim sklepie
przy ulicy Senatorskiej № 22.
2076r **K. KOFERSKI.**

ABRICOTINE

Likier stolowy wytworzony z delikatnego owocu brzoskwini, ułatwia trawienie i odznacza się przewybornym smakiem.
Rozliczne podrabiania i naśladowania najlepiej wydają się różnić jakie zachodzą porównawczo z prawdziwym likierem, i wpłynęły przeważnie na rozpowszechnienie jego.
Należy wymagać zawsze na etykiecie podpisu
Fabrykant Abrikotiny produkuje również następujące likiery:

LIQUEUR D'OR * ELIDAH (LIQUEUR DE MANDARINES) * FLEUR DE THE * CREME DE CACAO *

WSZYSTKIE TE PRODUKTA ZIEDNAŁY WYSOKĄ NAGRODĘ W MEDALU ZŁOTYM
NA WYSTAWIE POWSZECHNEJ R. 1889

COMPANIA GENERAL de TABACOS de FILIPINAS

(70,000,000, Franków obrotu rocznego).

Generalna Agentura na całą Rosję
i Skład hurtowy CYGAR dla Moskwy,

W KANTORZE

S. A. PROTOPOWA,

Moskwa, Staro-Gostinny Dwór, wprost Giełdy.

Początek sprzedaży hurtowej Cygar w dniu 2 (14) Stycznia r. b. codziennie od godz. 10-ej
zrana do 4-ej po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Przyjmowanie zleceń na tytoń w liściach (en feuilles).

Cenniki na żądanie wysyłają się bezpłatnie.

106r

Nauka i wychowanie.

Adres biura rekomendacji nauczycieli, nauczycielek i bon. Anny Dameran, Krakowskie-Przedmieście № 38, wprost Saskiego placu. 2581

Adres. Moniuszki uczennica udziela muzyki. Wyższa arytmetyka, francuzki, przedmioty klasyczne. Rysunki. Królewska 83, mieszkania 9. 2528

Adres: Pierwszorzędne kaucjonowane biuro nauczycielskie Sikorskiej, Niecała 12, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 200r

Angielskiego języka z konwersacją udziela Rodowita angielska z upoważnieniem władzy. Marszałkowska 120—8, od 3-ej. 1665

Buchalterji wyucza gruntownie z upoważnienia władzy, b. wieloletni zastępca Danilewicz, autora buchalterji, Chmielewski. Bracka 5. 26r

Dyplomowana rękodzielnica kobieca Świątnarskiej, Królewska № 38. Gorsciarsstwo, krawiecczynna, stroje, krawaty, hafty, koronki, roboty włóczkowe, malowanie, buchalterja. 957

Muzyki udzielam na swoim fortepianie lub na pianinie. Wielka 31, mieszkania 10, od 10—1. 2804

Pierwszy skrzypek znanej orkiestry krajowej, mając jeszcze kilka godzin wolnego czasu, może je poświęcić na dawanie lekcji po bardzo umiarkowanej cenie. Smolna 24, mieszkania 4. 1588

Potrzebny korepetytor, uczeń filolog ostatnich 3-ich klas. Królewska 45, mieszkania 15. 207r

Potrzebny student, w 7-u rublach, do udzielania lekcji. Krakowskie 15, m. 8. 2511

Rodowita francuzka, wykształcona, udziela lekcji konwersacji. Nowy-Swiat 47, mieszkania 4. 1788

Ruska nauczycielka poszukuje lekcji lub korepetycji. Oferty przyjmuje kantor Kurjera „J. K.” 2858

Student udziela korepetycji. Świętokrzyska 48, mieszkania 3. Wrezie niezastrzeżenia adres w skrzynce zostawić. 2581

Student wydziału fizyko-matematycznego udziela lekcji lub korepetycji, za obiady lub wynagrodzenie pieniężne. Żorawia 17, mieszkania 6. 218r

Student uniwersytetu, doświadczony korepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. Wspólna 23—8. 2347

Student gruntownie posiadający matematykę i języki, udziela lekcji. Śliska 11. Adres uprasza zostawić u stróża. 2066

Zakład frebblowski Jadwigi Chruszczewskiej, Nowy-Swiat 21. Gimnazystka codziennie. 38090

Doniesienia osobiste.

Dla „Niny” list na pocztę poste-restante. 2463

List pod adresem J. R. 25 wysłać 18. 2586

Minsk gub. „J. ma list na pocztę. 2597

Niebieskie oczy 6” list poste-restante od „N. Opóźnionego. 2577

Oferta dla Bluszcza na pocztę. 2585

Paczki róż. odbierze list z poczty. 2564

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

Agienka z Londynu (gruntownie francuski, włoski). 3 Miodowa, oficyjna 25. 2541

Bona niemiecka, świeżo przybyła, z dobrymi świadectwami, poszukuje miejsca zaraz. Elekoralna 51, m. 10. 2588

Człowiek w sile wieku, familijny, z wykształceniem gimnazjalnym, skończony farmaceuta, od lat 10-tych z powodzeniem prowadzący na własną rękę interes handlowy, życzyłby sobie znaleźć spokojne zajęcie przy k-

rej z poważnych instytucji w Warszawie. — Kaucja na żądanie w gotówce lub hipoteczną. Nie uchyla się także od wypłaty honorarium za wyrobienie posady, o ile takowa, naturalnie, okaże się odpowiednią. Dyskretnie zapewniona. Oferty uprzejmie prosi się składać w kantorze Kurjera Warsz. pod „Kapitał i praca 18.” 2374

Francuzka znająca język niemiecki, poszukuje zajęcia w godzinach rannych. Wiadomość: Elekoralna 47, na pensji. 2254

Kobieta młoda, inteligentna, bardzo skromnych wymagań, umiająca dobrze gotować, życzy miejsca gospodini u osób pojedynczych na prowincji. Oferty dla Marii przyjmuje kantor Kurjera. 2560

Majster strycharski z dobrymi świadectwami poszukuje zajęcia w cegielni. Można donieść listownie, ul. Książęca № 9, Warszawa, Jabłoński. 2563

Ogrodnik żonaty, bezdzietny, z dobrymi świadectwami, znający się na pszczelnictwie i gospodarstwie, poszukuje posady. Mostowa № 5, m. 9. 2105

Osoba inteligentna, znająca krój, krawiecczynę i bieliznę, poszukuje miejsca na wyjazd do towarzystwa przy starszej osobie lub zarządu domem. Wiadomość: Marjensztadt № 9, m. 25. 2501

Rządcy wykonawcy miejsca przy właścicielu majątku poszukuje młody, energiczny, zamiłowany. Świadectwa z praktyki. Oferty przyjmuje Kurjer Warsz. pod wyrazem „Oszczędnosc.” 2573

Urzędnik banku, znający gruntownie buchalterję i korespondencję w językach polskim, ruskim i niemieckim, poszukuje wieczornego zajęcia od godz. 6-ej. Łaskawe oferty proszę zostawić w Kurjerze dla „Urzędnika Banku K. R.” 2184

Zarządu domu poszukuje za kaucją albo dzierżawę. Oferty upraszam złożyć pod sig. J. A. 2361

b) Zaofiarowane.

Bona francuzka potrzebna na parę godzin dziennie. Wspólna 80, m. 2. 2565

SZPRYCOWANIE MATICO

PP. GRIMAULT i K^o, Aptekarzy w Paryżu.

Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny *Matico*, szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najuporczywszą rzeżączkę.

W Paryżu, 8, ulica Vivienne i w głównych aptekach.

Koniczynę czerwoną

biała, szwedzka, tymoteusz i t. p. nasiona, po najwyższych cenach targowych, nabyma i o opróbkowane oferty uprasza

K. WASILEWSKI

w Warszawie, Miodowa 18.

101

WINO SZAMPAŃSKIE

Extra Dry G. H. Mumm & Cie w Reims,

poleca specjalnie skład win zagranicznych

Caves du Grand Hôtel

HOTEL EUROPEJSKI.

Wejście od ulicy Czystej.

114R

Kupna Cukierni

lub lokalu na takową, w mieście gubernialnem poszukuję. — Spis inwentarza i warunki kupna proszę nadsyłać: Warszawa, adlawowski, poste-restante. 116

Hotel Angielski

W SUWAŁKACH,

przy głównej ulicy na 1 piętrze, złożony z 7-tych numerów, na dole zaś 5 pokoiów na skład win lub inny handel,

są do wynajęcia

w każdym czasie.

Wiadomość u M. Zawadzkiego, aptekarza w Suwałkach. 109

Agent z kaucją rs. 400 potrzebny do objęcia interesu w Łodzi. Dla żonatego, w wypadku gdyby żona zajęła się sprzedażą w sklepie, bardzo korzystne. Oferty: „Zapewnił bym”, Kurjer Warsz. 2227

Bona niemiecka potrzebna do dziecka trzyletniego. Wiadomość: ulica Długa № 29, w restauracji. 2558

Bona russka, z dobrymi świadectwami, znajduje posadę przy ulicy Nizkiej 61. 2420

B. zdolna krojczyni potrzebna. Oferty z rekomendacją przyjmuje Kurjer Warsz. pod lit. G. 2200

Potrzebna kompletnie zdolna staniczarka zaraz. Widok № 7, m. 10. 2210

Panna służąca uzdolniona potrzebna. Krakowskie-Przedmieście № 42, m. 3. 2356

Potrzebna bona niemiecka freblówka, z dobrymi świadectwami. Śliska 10—5. 2126

Potrzebna bona na wyjazd do Łodzi. Zgłaszać się do magazynu Polender, ulica Długa 18. 209r

Potrzebni kolporterzy. Nowolipie 21, m. 11, pomiędzy 7—9-tą wieczorem. 2380

Potrzebny jest uczeń przychodni do warsztatu ślusarsko-mechanicznego. Ulica Chłodna 40. 2344

Uczeń i praktykant mogą znaleźć miejsce w zakładzie mechaniczno-ślusarskim A. Drzewieckiego w Warszawie. Nalewki № 49, róg Miłej, wejście z Miłej. 2475

Uczeń potrzeba do kantoru towarowo-komisowego. Oferty: Kurjer Warszawski pod A. B. 125. 2457

Kupno i sprzedaż.

Bilard fabryki Trotschla tanio do sprzedania wraz z 8 kijami, 3 bilami tablicą. Wiadomość u stróża, Ujazdowska 10. 1677

Czech Rudolf kop. 78—80 korzec. Skład węgli, Wspólna 45. 152r

Do sprzedania meble salonowe (azjatyckie), stołowa, duże lustro i różne rzeczy. — Nowogrodzka 21, m. 6. 2097

